

แรงจูงใจในการเลือกเล่นบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

MOTIVATION FOR CHOOSING TO PLAY BASKETBALL OF RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY ATHLETES

กฤษดาวุฒิ साโยธา¹ กชพร สอนภักดี¹ และ ธนวรรณพร ศรีเมือง^{1*}

Kritsadawut Sayota¹ Kotchaporn Sonphakdee¹ and Tanawanaphorn Srimuang^{1*}

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม¹

Department of Sports Science, Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University¹

*Corresponding Author: ouye_131@hotmail.com

ข้อมูลบทความ	บทคัดย่อ
ประวัติบทความ: รับเพื่อพิจารณา: 22 พฤศจิกายน 2565 แก้ไข: 15 ธันวาคม 2565 ตอบรับ: 20 ธันวาคม 2565	การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อายุระหว่าง 20 - 21 ปี ปีการศึกษา 1/2565 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงสำหรับคนที่เป็นนักกีฬาบาสเกตบอล เพศชาย จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

Article Info	Abstract
Article History: Received: November 22, 2022 Revised: December 15, 2022 Accepted: December 20, 2022	The purpose of this research was to study motivation for choosing to play basketball of Rajabhat Maha Sarakham University athletes. The samples were male college students playing basketball of Rajabhat Maha Sarakham University, aged 20 – 21 years old, academic year 1/2022 by selecting a purposive sampling of 15 male basketball athletes. The research tool was questionnaire created by the researcher to study the motivation for choosing to play basketball of Rajabhat Maha Sarakham University athletes in terms of love, aptitude and interest aspect, health and hygiene aspect, income and benefits aspect, and reputation aspect. Data was analyzed by using mean, standard
Keywords: motivation/basketball	

deviation, and percentage. The results showed that motivation for choosing to play basketball of Rajabhat Maha Sarakham University athletes. Overall, it was at a high level in all aspects.

1. บทนำ

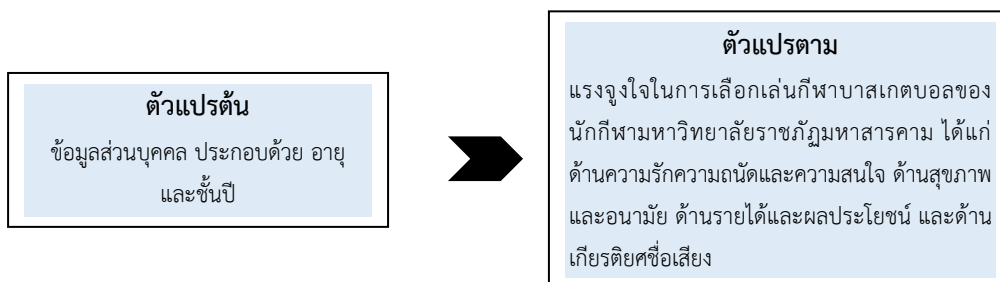
ทุกครั้งที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันจากหน่วยงานใด ๆ ก็ตาม มักจะได้ยินบทเพลง “กราวกีฬา” ดังกระหึ่มไปทั่วสนามการแข่งขันเสมอ “กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ” บทเพลงกราวกีฬานี้เป็นคำกล่าวที่เป็นจริงเพราะกีฬาทุกชนิด มีผลต่อสุขภาพของผู้เล่นกีฬาโดยตรง ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การออกกำลังกายมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรงสมบูรณ์และมีสุขภาพจิตดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการบริโภคอาหารประจำวัน การเสริมสร้างสุขภาพที่ดีจึงต้องเน้นทั้งการออกกำลังกายและการโภชนาการไปพร้อม ๆ กัน ในยุคสังคมปัจจุบันมีเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับมนุษย์มากขึ้น และมีความเจริญด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว บทบาทของกิจกรรมทางร่างกายก็น้อยลงเพราะการทำงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ มีเครื่องมือที่ทันสมัยมาช่วยทุ่นแรงแทนการใช้กำลังคน ร่างกายมีการเคลื่อนไหวน้อยลง ทำให้สุขภาพเสื่อมโทรม ซึ่ง ปรานทิพย์ ยูวานนท์ [1] กล่าวว่า ภายใต้ยุคโลกาภิวัตน์ พลวัตของการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเทคโนโลยี กระบวนทัศน์ของความคิด วิถีชีวิต และด้วยสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้คนไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือปรับตัวไม่ทัน โอกาสก้าวหน้าก็หยุดไปด้วย ทางด้านการกีฬาที่เช่นกัน หากนักกีฬาไม่ปรับ ไม่พัฒนา นอกจากจะไม่ชนะแล้ว ยังพ่ายแพ้ตลอดกาลอีกด้วย ดังนั้นหากนักกีฬาจะประสบผลสำเร็จในการแข่งขันหรือการต่อสู้ จำเป็นอย่างยิ่งที่นักกีฬาจะต้องมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจควบคู่กันไป

สืบสาย บุญวีรบุตร [2] กล่าวว่า แรงจูงใจถือได้ว่าเป็นหัวใจของจิตวิทยาการกีฬา เพราะแรงจูงใจเกี่ยวข้องต่อเนื่องตลอดชีวิตของการเป็นนักกีฬา และเป็นปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อการกระทำพฤติกรรมและความสามารถของมนุษย์แรงจูงใจที่มีอิทธิพลทำให้คนยังคงออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ทั้งนี้แต่ละคนก็มีสาเหตุปัจจัยหรือแรงจูงใจที่ต่างกันที่สำคัญคือทำให้คนมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จในระดับที่ต่างกัน ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดทิศทางและความตั้งใจความพยายามที่จะกระทำ มีความมุ่งมั่นที่จะกระทำหรือปฏิบัติในการกีฬา แรงจูงใจจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพและความสามารถในการเล่นและแข่งขันกีฬา

กีฬาสเกตบอล เป็นกีฬายอดนิยมที่มีประโยชน์ สอนให้ผู้เล่นมีความแข็งแรง อดทน คล่องแคล่วว่องไว มีการทรงตัวที่ดี มีสมรรถภาพสูงขึ้น เมื่อได้รับการฝึกอย่างถูกวิธีไม่หนักเกินไปก็จะทำให้ร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่า และยังช่วยรักษารูปร่างให้ได้ดีส่วนสง่างาม อันเป็นคุณลักษณะของกีฬาที่ดีที่มีผู้นิยมเล่นกันมาก ถ้าหากเราสังเกตจะพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ จะเลือกเล่นกีฬาสเกตบอลเป็นอันดับต้น ๆ ของกีฬาประเภทต่าง ๆ โดยอาศัยแรงจูงใจผลักดันให้หันมาสนใจและเล่นกีฬาสเกตบอล จนนำไปสู่การเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถ มีเทคนิควิธีการในการใช้ชั้นเชิงเอาชนะคู่ต่อสู้ในเกมการแข่งขัน ทั้งนี้ นักกีฬาแต่ละคนมีแรงผลักดันและแรงจูงใจที่แตกต่างกันบ้างต้องการเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน บ้างเล่นเพื่อแก้ปัญหาสุขภาพของตนเอง บางคนคาดหวังที่จะเป็นนักกีฬาระดับมือหนึ่งของประเทศหรือหวังความมีชื่อเสียง เกียรติยศ และบางคนอาจเล่นกีฬาเพียงเพื่อหวังใช้สิทธิพิเศษของการเป็นนักกีฬา เพื่อเปิดประตูเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย แต่ไม่ว่าจะเป็นปัจจัย เหตุผลใด ๆ ก็ตามที่ส่งผลเป็นแรงจูงใจให้คนหันมาสนใจเล่นกีฬาสเกตบอล ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาหาสาเหตุที่

แท้จริงของการนำไปสู่การเลือกเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลอีกทั้งเพื่อวิเคราะห์หาข้อมูลต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักกีฬาบาสเกตบอลให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมพัฒนานักกีฬาบาสเกตบอล [3] สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญยุทธ รัตนมงคล [3] ที่ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจโดยรวมของการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านความรักความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับรายได้และผลประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศนักกีฬาบาสเกตบอลที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักกีฬาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลด้านความรักความสนใจและความถนัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในด้านแรงจูงใจในการเล่นกีฬานี้ และปัญหาต่าง ๆ เพราะแรงจูงใจถือเป็นสาเหตุหนึ่งที่เป็นตัวกระตุ้นทำให้มีผู้สนใจในการเล่นกีฬาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการแข่งขันด้วยระยะเวลาการฝึกที่ยาวนานต่อเนื่องได้นั้น แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะเป็นตัวกระตุ้นที่เสริมแรงให้นักกีฬามีความสนใจที่จะฝึกต่อไปและให้มันักกีฬาเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลของผู้ฝึกสอนเพื่อนำไปพัฒนานักกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามต่อไป ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อายุระหว่าง 20 - 21 ปี ปีการศึกษา 1/2565

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อายุระหว่าง 20 - 21 ปี ปีการศึกษา 1/2565 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง สำหรับคนที่เป็นนักกีฬาบาสเกตบอล เพศชาย จำนวน 15 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม แบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง ดัดแปลงมาจาก ชาญยุทธ รัตนมงคล [3] โดยกำหนดมาตราส่วนประมาณค่าคะแนนไว้ดังนี้ [4]

ระดับแรงจูงใจมากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	5
ระดับแรงจูงใจมาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ	4
ระดับแรงจูงใจปานกลาง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	3
ระดับแรงจูงใจน้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ	2
ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน ผู้วิจัยให้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค (Item-Objective Congruence Index; IOC) ได้ผลการประเมิน เท่ากับ 0.82

3) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือกับนักกีฬาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 15 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 ซึ่งมีความมากกว่า 0.5 มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้จริง [5]

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2) ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย อธิบายการกรอกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างจนเป็นที่เข้าใจ
- 3) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองช่วงหลังการฝึกซ้อม
- 4) ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์
- 5) ผู้วิจัยนำผลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล และแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง เป็นรายด้าน

4. ผลการวิจัย

4.1) จากผลการศึกษาพบว่า นักกีฬาบาสเกตบอล มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามมีอายุ 21 ปี มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 53.34 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 53.34 ด้วยเช่นกัน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักกีฬาบาสเกตบอล มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1. อายุ		
20 ปี	7	46.66
21 ปี	8	53.34
2. ชั้นปี		
ปีที่ 2	7	46.66
ปีที่ 3	8	53.34

4.2) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ พบว่ามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	นักกีฬาบาสเกตบอล (n=15)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะเป็นกีฬาประเภททีม	4.40	0.63	มาก
2. ข้าพเจ้ามีความถนัดในกีฬาบาสเกตบอลเพราะได้ใช้มือในการเล่น	4.26	0.59	มาก
3. ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาบาสเกตบอลในระดับสูง	4.06	1.09	มาก
4. ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องชิงไหวชิงพริบกับคู่แข่งตลอดเวลา	4.00	0.92	มาก
5. ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอลได้ดีกว่าชนิดกีฬาอื่น	4.26	0.59	มาก
เฉลี่ยรวม	4.19	0.76	มาก

4.3) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในด้านสุขภาพอนามัย พบว่ามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.71 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้านสุขภาพอนามัย	นักกีฬาบาสเกตบอล (n=15)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง	4.06	0.70	มาก
2. ข้าพเจ้าได้ออกกำลังกายด้วยกีฬาบาสเกตบอล	4.26	0.88	มาก
3. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อให้สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี	4.40	0.73	มาก
4. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด	4.46	0.47	มาก
5. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.26	0.79	มาก
เฉลี่ยรวม	4.28	0.71	มาก

4.4) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในด้านรายได้และผลประโยชน์ พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้านรายได้และผลประโยชน์	นักกีฬาบาสเกตบอล (n=15)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อที่จะได้รับชุดและอุปกรณ์กีฬาจากผู้สนับสนุน	3.26	1.03	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อที่จะได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน	3.66	1.04	มาก
3. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อที่จะมีโอกาสสังกัดทีมที่มีชื่อเสียงรวมถึงรายได้ที่เพิ่มขึ้น	3.40	1.29	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อแสวงหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ในเชิงกีฬาบาสเกตบอล	3.93	0.70	มาก
5. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อประกอบอาชีพในฐานะเป็นผู้ฝึกสอนในสถานศึกษาหรือสโมสรต่าง ๆ ได้	3.53	0.99	มาก
เฉลี่ยรวม	3.55	1.01	มาก

4.5) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านเกียรตินิยมชื่อเสียงในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง	นักกีฬาบาสเกตบอล (n=15)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ข้าพเจ้าทำให้คนยอมรับและเป็นที่รู้จักในสังคมจากการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.06	0.70	มาก
2. ข้าพเจ้าสามารถสร้างคุณค่าให้กับตนเองได้จากการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.33	0.61	มาก
3. ข้าพเจ้าสามารถสร้างชื่อเสียงแก่ตนเองและวงศ์ตระกูลได้จากการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	3.93	0.70	มาก
4. ข้าพเจ้าต้องการเป็นนักกีฬาที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักกีฬาบาสเกตบอล	4.20	0.77	มาก
5. ข้าพเจ้าต้องการเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียง	3.93	0.88	มาก
เฉลี่ยรวม	4.09	0.73	มาก

4.6) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นรายด้าน 4 ด้าน

รายการ	นักกีฬาบาสเกตบอล (n=15)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	4.19	0.76	มาก
2. ด้านสุขภาพอนามัย	4.28	0.71	มาก
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.55	1.01	มาก
4. ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง	4.09	0.73	มาก
เฉลี่ยรวม	4.02	0.80	มาก

5. อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายผลแรงงูใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ พบว่า แรงงูใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก นักกีฬาได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลิน รู้สึกผ่อนคลายจากความตึงเครียด อารมณ์ดี จิตใจแจ่มใส ซึ่งคนที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลนั้นมีความรักและมีความถนัดในทักษะของกีฬาที่ตนเลือก และยังเป็นกีฬาที่มีความสนุกสนานและเพลิดเพลิน ช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้อารมณ์ดี จิตใจแจ่มใส มีสมาธิทำให้จิตใจมั่นคง เข้มแข็ง ช่วยพัฒนาความมั่นใจในตนเอง และกิจกรรมที่เลือกมีความตื่นตัวท้าทาย ซึ่งมีเหตุผลตรงกับ สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทฤทธิ์ [6] ได้กล่าวว่า การออกกำลังกาย หมายถึง การใช้แรงกล้ามเนื้อและร่างกายให้เกิดการเคลื่อนไหวเพื่อให้ร่างกายแข็งแรงและมีสุขภาพที่ดี โดยการเลือกใช้กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งใดเป็นสื่อในการให้ร่างกายเกิดการเคลื่อนไหว เช่น การบริหารร่างกายด้วยการเดินเร็ว วิ่งเหยาะ หรือการฝึกที่ไม่มุ่งการแข่งขัน และการจินตภาพเป็นทักษะที่เกี่ยวกับจิตวิทยาและการออกกำลังกายและถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวาง เป็นการรับรู้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่น และการรับรส โดยเป็นเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแรงงูใจ ความมั่นใจ เป้าหมาย ที่ผลักดันไปสู่ความสำเร็จในด้านของการออกกำลังกาย การจินตภาพทำให้ความสามารถของผู้ฝึกดีขึ้น นอกจากนี้การสร้างจินตภาพยังช่วยในการควบคุมความวิตกกังวล และความเจ็บปวด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุตินา รอดประทับ [7] ที่ได้ศึกษาเรื่องแรงงูใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายของประชาชนในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549 ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีแรงงูใจ ด้านความรักความชอบและความถนัด อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบแรงงูใจในการออกกำลังกายของประชาชนในจังหวัดชลบุรี ระหว่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันในด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของแรงงูใจของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย และระหว่างวัยเรียนกับวัยทำงาน พบว่าค่าเฉลี่ยของวัยเรียนสูงกว่าวัยทำงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก บุญนาค [8] ที่ได้ศึกษาเรื่องแรงงูใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชายช่วงชั้นปีที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 226 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ทางผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ด้านความรักความถนัดและความสนใจ นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทยมีแรงงูใจระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จาตุรงค์ ลิ้มหัน [9] ที่ได้ศึกษาเรื่องแรงงูใจในการตัดสินใจเล่นกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงงูใจของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ที่ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขัน เอไอเอส ฟุตบอลไทยลีกและดิวิชั่น 1 2018 มีแรงงูใจอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยแรงงูใจของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ที่ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขัน เอไอเอส ฟุตบอลไทยลีกและดิวิชั่น 1 2018 ด้านความรัก ความสนใจและความถนัด มีแรงงูใจอยู่ในระดับมาก

2) ด้านสุขภาพอนามัย พบว่า นักกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีแรงงูใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะผู้ที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมากนั้น แสดงว่าคนที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลต้องการมีสมรรถภาพทางร่างกายที่ดี สมบูรณ์ แข็งแรง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ จึงทำให้มาเล่นกีฬานี้หรืออาจเป็นเพราะว่า ต้องการเพื่อที่จะพัฒนาสุขภาพร่างกายให้สมบูรณ์ สร้างภูมิคุ้มกันให้ตนเอง และมีสมรรถภาพทางร่างกายที่ดี การทำงานระบบไหลเวียนโลหิต การเคลื่อนไหวของร่างกาย คล่องแคล่วว่องไว จึงตรงกับสาเหตุของการเล่นกีฬาจาก สุปรานี ขวัญบุญจันทร์ [10] ที่กล่าวว่า แรงงูใจของคนที่ยังเล่นกีฬา คือสาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วนกระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส

เหนื่อยน้อยลง สุขภาพโดยทั่ว ๆ ไปดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Cohen and Uphoff [11] ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับอุปสรรคและแรงจูงใจในการออกกำลังกายของประชาชนที่มีอายุระหว่าง 74 - 85 ปี โดยการทดสอบผู้เข้าร่วม จำนวน 324 คน โดยใช้แบบทดสอบถามเรื่องของสุขภาพ ซึ่งมีคำถามเกี่ยวกับอุปสรรคและแรงจูงใจที่เกี่ยวกับสุขภาพและการออกกำลังกาย ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมการออกกำลังกายส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย และแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเชษฐ รัตนเกา [12] ที่ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ด้านสุขภาพและอนามัยอยู่ในระดับมาก

3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ พบว่า นักกีฬาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะนักกีฬามีความรู้สึกที่ดีต่อกีฬาสเกตบอล มีความสนุกสนาน ทำลายความสามารถที่ได้แสดงออกถึงความสามารถของตน เห็นความสำคัญทางด้านรายได้และผลประโยชน์ ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกีฬาได้ถูกนำมาเป็นสื่อประสานระหว่างสมาชิกกลุ่มเพื่อยกระดับสถานะทางสังคม เพื่อสร้างชื่อเสียงทางการกีฬา เช่น การเป็นทีมชาติ เพื่อให้ได้เงิน สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow [13] ที่กล่าวว่า เป็นความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) ได้แก่ ความต้องการขั้นพื้นฐานเบื้องต้น อันเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการดำรงชีพของมนุษย์ได้แก่ อาหาร น้ำ อากาศ การพักผ่อนนอนหลับ และความต้องการทางเพศ เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้จะต้องได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจก่อน ความต้องการในระดับสูงขึ้นจึงจะเกิดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรุทธ จิตรขุนทด [14] ที่ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลทีมสโมสรบุรีรัมย์ โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลสโมสรบุรีรัมย์ จำนวน 75 คน ประกอบด้วย ทีมเยาวชน จำนวน 25 คน ทีมบุรีรัมย์เอฟซี จำนวน 25 คน ฟีเอ จำนวน 25 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจโดยรวมของนักกีฬาฟุตบอลทีมสโมสรบุรีรัมย์ ด้านความรัก ความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชร คำเพ็ง [15] ที่ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจที่เกิดขึ้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากระบบสิ่งล่อใจ ซึ่งหมายถึงทั้งเงินรางวัล และชื่อเสียงที่ได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภทรณัย ประสานตรี [16] ที่ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอลของนักกีฬาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอลของนักกีฬาสเกตบอลชายในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง พบว่า นักกีฬาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอลอยู่ในระดับมาก เพราะแรงจูงใจเป็นสิ่งเร้าและกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพยายามและมีความต้องการในการประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมายแรงจูงใจอาจเกิดจากตัวเองหรือเกิดจากบุคคลอื่นกระตุ้นโดยการใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ เพชรรัตน์ หิรัญชาติ [17] ที่กล่าวว่า นักกีฬาอยากยอมรับจากผู้อื่นและเป็นผู้มีเกียรติในสังคมและมีชื่อเสียงเป็นความต้องการของมนุษย์ในการอยู่รวมในสังคมที่ปรารถนาจะให้มีการยอมรับยกย่องสรรเสริญเป็นความต้องการที่มีอยู่แล้วในตัวมนุษย์ในสังคมทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ มลิวัลย์ ผิวคราม [18] ได้กล่าวถึงแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ คือ แรงจูงใจด้านชื่อเสียง มีมากขึ้นในสังคมไทยโดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลางความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญพรรณ มูลมงคล [19] ที่ได้

ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา นักกีฬายกน้ำหนักของโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจเกิดจากชื่อเสียงและเกียรติยศ มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักที่เลือกมากที่สุดคือต้องการเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง และต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลทั้งนี้เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมากีฬายกน้ำหนักยังไม่เป็นที่ยอมรับของนักกีฬาโดยทั่วไป และกีฬายกน้ำหนักเล่นกันเป็นครอบครัวยังไม่แพร่หลายจะเล่นกันในหมู่นักกีฬาชายเท่านั้น และเริ่มมีการยอมรับให้ผู้หญิงเข้ามาเล่นกีฬายกน้ำหนักและยังเป็นที่รู้จักมากขึ้นจนในปัจจุบัน กีฬายกน้ำหนักได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ และรัฐบาลเพราะจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกถึง 2 ครั้ง คือ ซีdney 2000 และ เอเธนส์ 2004 ที่นักกีฬายกน้ำหนักไทยได้สร้างชื่อเสียงไว้ในต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Maslow [13] ได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ ขึ้นโดยเริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกายขึ้นไปถึงขั้นสูงสุด เมื่อมนุษย์ประสบความสำเร็จตามความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว มนุษย์จะมุ่งความต้องการขั้นสูงสุดต่อไป และแบ่งขั้นความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ระดับด้วยกัน โดยเริ่มต้นจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางด้านร่างกายของมนุษย์ไปสู่จุดสุดยอดคือ ความต้องการที่จะยอมรับตัวเอง การมีสัจจะแห่งตน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ สารจันทร์ [20] ที่ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยประจำปี 2545 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยประจำปี 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาซอฟท์บอล จำนวน 234 คน เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำนวน 130 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำนวน 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักกีฬาซอฟท์บอลชายมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือ ความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย และมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต 2) นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

6. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน สามารถนำแบบสอบถามแรงจูงใจนี้ไปใช้กับกีฬาสเกตบอลได้

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาสเกตบอลของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการสร้างแรงจูงใจแรงใจเพื่อให้นักกีฬาสเกตบอลเพิ่มมากขึ้น

7.2 ควรทำวิจัยกลุ่มตัวอย่างทั้งทีมชายและทีมหญิง และเปรียบเทียบแต่ละมหาวิทยาลัย

8. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ให้การสนับสนุนการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัยทุกท่านที่ได้ช่วยชี้แนะ

แนวทางและการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการวิจัยและที่ขาดไม่ได้คือกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจนสามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- [1] ปราณีพิทย์ ยูวานนท์. (2552). การจัดการการกีฬา. กรุงเทพมหานคร: เอ.อาร์.อินฟอร์เมชัน แอนด์พับลิเคชัน.
- [2] สืบสาย บุญวีระบุตร. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- [3] ชายุยุทธ รัตนมงคล. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [4] วิเชียร เกตุสิงห์. (2552). การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [5] วิมล ฐิติรัตน์. (2557). เทคนิควิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [6] สมบัติ กาญจน และสมหญิง จันทุไทย. (2542). จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [7] ชุตินา รอดประทีป. (2550). แรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายของประชาชนในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปีพ.ศ. 2549 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [8] สมนึก บุญนาค. (2548). แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [9] จาตุรงค์ ลิ้มหัน. (2561). แรงจูงใจในการตัดสินใจเล่นกีฬาฟุตบอลอาชีพ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [10] สุปรานี ขวัญบุญจันทร์. (2544). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [11] Cohen, JM. & Uphoff, NT. (1980). Participation's Place in Rural Development: Seeking Clarify Though Specificity. World Development, 8(3), 213-218.
- [12] ประเชษฐ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [13] Maslow, A.H. (1970). Motivation and Personality. New York: Harper & Row.
- [14] วิรุทธ จิตรขุนทด. (2554). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลทีมสโมสรบุรีรัมย์. วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 1(3). สืบค้น 22 ธันวาคม 2565, จาก https://mis.krirk.ac.th/librarytext/MBA/2556/F_Tharawut_Boonchualuea.pdf
- [15] วัชร คำเพ็ง. (2537). การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [16] ภัทรดนัย ประสานตรี. (2556). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40. วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา, 5(3), 77-88.
- [17] เพชรรัตน์ หิรัญชาติ. (2530). ความต้องการออกกำลังกายการจัดบริการด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [18] มลิวลัย ผิดคราม. (2549). การศึกษาองค์ประกอบแรงจูงใจในการเป็นนักกีฬาของสถาบันกีฬาโครงการวิจัยเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี เรื่องการศึกษาองค์ประกอบแรงจูงใจในนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [19] เพ็ญพรรณ มูลมงคล. (2548). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [20] กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอลของนักกีฬาซอฟต์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟต์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.